911

&

“ Người khổng lồ”

***

(Bài viết cũ đăng trên tuần báo Saigon Nhỏ phát hành ngày 30/11/2001)

Lỗ Trí Thâm

Hơn một thập niên tù đầy , cuối cùng tôi và vợ con tôi đã đến được nước Mỹ. Một Siêu Cường Khổng Lồ độc nhất hiện nay.Đang tự hào là một quốc gia giầu có bậc nhất thế giới. Đồng thời cũng là một quốc gia bất khả chiến tranh xâm phạm..

Tôi nói với vợ,con tôi rằng: “ Từ nay,chúng ta sẽ không bao giờ còn nghe thấy tiếng “*Đại bác đêm,đêm vọng về thành phố”* .Chúng ta cũng sẽ không bao giờ còn phải chứng kiến: *“ Người chết hai lần thịt ,xương nát tan..”* , và con cái của chúng ta,suốt một đời nó sẽ sống trong hòa bình..Không còn phải lo,sợ hãi hùng khi nghe tiếng bom nổ,đạn réo..Những phần thân thể trọn vẹn từ lúc chào đời , chắc chắn chúng sẽ giữ được trọn vẹn cho tới khi nhắm mắt…

Tôi quả quyết với vợ tôi như vậy , vì lịch sử đã chứng minh hơn một trăm năm nay , ngoại trừ nội chiến Bắc,Nam , nước Mỹ qua hai Thế Chiến , nhân loại đánh nhau ,giết nhau ở đâu xa xôi , chứ không hề đánh nhau , giết nhau trên đất nước này..

Thế nhưng ngày 11 tháng 9 vừa qua ..Viết theo người Mỹ là 9/11 ,và nếu quên cái gạch chéo thì là 911 , con số mà cả già ,trẻ ,lớn , bé trên đất nước Mỹ ***Khổng Lồ*** này đều hiểu rằng đó là con số gọi cứu nguy ,đã làm cho tôi bàng hoàng ,chóng mặt khi qua truyền hình.Hai cao ốc chọc trời ở Nữu Ước bị đánh xập !!

Cái mức độ bàng hoàng chóng mặt của tôi ngày hôm nay không khác gì cái mức độ bàng hoàng,chóng mặt của tôi đã có ở 26 năm về trước..Ngày mà Tổng Thống cuối cùng của nước tôi tuyên bố đầu hàng quân giặc.

Ngũ Giác Đài và Tòa Bạch Ốc , mà trong suốt những năm tháng tù đầy , qua cái loa của trại giam .Bọn Việt Cộng gọi là Lầu Năm Góc và Nhà Trắng ..Chúng liên

tục chửi bới !!.Phần tôi,bụng bảo dạ.. " Chúng mày chừi rủa chỉ tổ rát họng!! Không đứa nào đụng được nó đâu..".

Nhưng..Rõ ràng tôi đã chủ quan !!..Và cả người chủ nhà cũng chủ quan!!

Một góc của Ngũ Giác Đài bị đánh xập..Nước Mỹ,một thành trì kiên cố không còn là bất khả xâm phạm nữa !!

Đã lâu lắm rồi , kể từ ngày quê hương yêu dấu của tôi bị khổ nạn..Đồng bào lâm cảnh đói khát,lầm than..Chiến hữu tôi bị giam cầm , đầy đọa , khổ sai,biệt xứ .Đói khát , bệnh tật.chết nhiều hơn sống !!Tôi đã cố tránh không hồi tưởng , Bởi hồi tưởng cứ khơi dậy dĩ vãng , làm nuối tiếc quá khứ..sinh tuyệt vọng , rồi nẩy sinh chán nản hiện tại !!

Song ,hôm nay , qua cảnh chết chóc kinh hoàng của những người dân vô tội trong hai cao ốc kia..Tôi không khỏi bùi ngùi nghĩ về quê hương tôi..Một dân tộc bất hạnh!! Chìm ngập trong chiến tranh triền miên..Không một giây phút ngừng ,nghỉ..Đo dài như tuổi đời của tôi!!

Một ngôi chùa cổ..Một Thánh Đường hiền hậu,trang nghiêm. Một chiếc xe đò. Một chuyến xe lam . Một mái trường nhỏ.Một chốn vui chơi giải trí. Tấ cả đều là mục tiêu phá hại của kẻ thù !! Mìn chôn,bom nổ tan tành thân xác,cháy khét thị da !! Tất cả đều là những chiến thắng vinh quang của những tên Việt Cộng cuồng tín..

Cựu Đại Sứ Bùi Diễm trong " Gọng kìm lịch sử" viết: " ***Quốc Hội Hoa Kỳ bác bỏ dự luật viện trợ cho Việt Nam vào ngày 11/4..Đối với tôi thì quyết định đó, quả thật là một quyết định phũ phàng!!Công khai xác nhận Hoa Kỳ bỏ rơi một nước bạn đồng minh.Những chiến sĩ đang chiến đấu anh dũng ở Xuân Lộc ,và cả hàng triệu người đang chạy tản cư ở MiềnNam lúc đó,dĩ nhiên không hề hay biết gì về bản án khai tử Miền nam của Quốc Hội Hoa Kỳ !!*

Như tôi đã viết ở trên..Tôi không muốn hồi tưởng.Vì dĩ vãng xé nát ruột gan,nhức nhối tim óc..

Một chiến hữu của tôi trong phòng kiên giam,trước giờ hấp hối đã nói : " Giá giờ thứ 25,Mỹ cho thêm vài trái CBU và vài chục phi vụ B52 thì chắc hôm nay tôi chết cũng thỏa mãn!!

Người Mỹ đại diện cho nhân quyền.Tự hào đầy lòng nhân đạo..Trong những án tử hình , họ cho tử tội được chọn cách chết..Song Miền Nam yêu dấu của tôi đã bị họ bức tử !!

Quê hương của tôi hiện giờ đang trải qua thiên tai.Lụt lội hai năm liên tiếp !! Hàng trăm ngàn người màn đêm ,chiếu nước..Xác những trẻ thơ trôi dạt bụi bờ..Đói ăn,thiếu mặc,bệnh dịch tràn lan!!

Những chiến hữu của tôi kẹt lại quê nhà,có người không còn chân để bước..Không còn tay để cầm..Không còn mắt để trông..Những phần thân thể đó,họ đã bỏ lại ở chiến trường để bảo vệ cho quê hương được thanh bình..cho hoa mầu nở rộ..Cho tình yêu trai gái..cho..gạo trắng ,trăng thanh..Ngày hôm nay,họ không còn kế mưu sinh..Triền miên đói rách chỉ vì kẻ thắng có tim,óc do hận thù kiến tạo..

Tôi nhớ lại thuở xưa.Ngày đó tôi mới hai mươi tuổi.Một cậu giáo nhiệt tình với nghề nghiệp.hăng say với tổ quốc..Mỗi lần có một nhân vật lớn Hoa Kỳ viếng nước tôi.Tổng Thống của nước tôi ra lệnh cho toàn thể học trò phải đứng hai bên đường hoan hô chào đón..Thầy ,trò chúng tôi hân hoan ,chen chúc để được chiêm ngưỡng những vị lãnh đạo Hoa Kỳ khả kính.

Nhưng chỉ ít năm sau Tổng Thống của nước tôi bị người ta âm mưu giết chết !!

Sau này,trong cuộc đời quân ngũ..Tôi đã nhiều lần đánh kẻ thù cùng với những chiến binh Hoa Kỳ gọi là hành quân hỗn hợp..Chúng tôi cùng nhau chia xẻ hiểm nguy,sống chết..Chúng tôi chào kính nhau theo cấp bậc đúng như quân kỷ của một quân đội.Ngày đó Tổng Thống Hoa Kỳ nắm chặt tay quả quyết rằng: “ ***Biên giới của nước Mỹ kéo dài tới quê hương yêu dấu của tôi..”*** .Song chỉ ít năm sau,khi đất nước tôi đang ngập chìm trong khói lửa.Kẻ thù tráo trở vi phạm hiệp ước.giết chóc lương dân vô tội.tàn phá làng mạc ,thành thị,gây nên những cảnh chia ly,tan tác..Thì đồng minh Hoa Kỳ của tôi quay lưng bỏ mặc!!

Tuổi ấu thơ,tôi thích xem phim Cao Bồi.Những tay súng chỉ bắn khi đối diện nhau.chuyên bắn lén sau lưng coi như là một hành động đê hèn..Thế nhưng sau này , những phim anh hùng miền Tây không còn nữa Thay vào đó là những phim có những hoạt cảnh lừa lọc,bội bạc , bắn lén,giết lén,bội ước,bội tín v.v..Đang là nhu cầu giải trí của người dân Mỹ !!

** Trong khi tôi đang viết bài này, thì Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu của Miền nam quê hương tôi vừa vĩnh viễn ra đi.Môt vị Tổng Thống đã lãnh đủ cả hai thứ " ***"Củ cà rốt và cây gậy"*** của Hoa Kỳ !! Tôi thật lòng chia xè với ông những cay đắng vinh ,nhục mà ông phải chịu đựng trong suốt những năm,tháng thăng ,trầm của quê hương tôi!!

Ông cực lực phản đối cái hiệp định Ba Lê thắt cổ kia.Ông lấy ***"4 không"*** để chống lại kẻ thù,chống lại Hoa Kỳ .Nhưng cuối cùng người Mỹ đã ép ***" 4 không"*** thành ***" 4 có"***

Đồng hương tôi trong suốt những năm lưu vong cũng quyết liệt yêu cầu: ***" 3 không,"*** Đó là ***" Không bỏ cấm vận.Không lập bang giao.Không ký thương ước"***

Nhưng cuối cùng cả ***" 3 không đó đã trở thành 3 có"***

Tận cùng thê lương của một Miền Nam đất nước!!

Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu qua đời sau cái ngày nước Mỹ bị một đòn thê thảm

Dù sao, trước khi nhắm mắt ,ông cũng có may mắn chứng kiến nước Mỹ vừa trải qua một ngày kinh hoàng như hàng ngàn ngày kinh hoàng của quê hương ông.

Tháng 9/11/2001

Little Saigon